

Valkenburg 2008

deel 3 (slot)

Toen ik uit de badkamer kwam zag ik op het tafeltje in de serre een verjaarskaart van Peter en een cadeau. Ja, vandaag ben ik écht jarig. Ik kleepte me warmpjes aan, want de wind, ook al schijnt de zon, is toch koud. Ik dacht nog aan een advies (ooit gekregen) om de warme sjaal over m'n neus te houden, zodat de adem me warm zou houden. Enfin, ik ben weer eens een Marokkaan.

In de huiskamer ontmoette ik weer Willempe. Hij wilde net weer van wal steken, maar op dat moment kwam ook zijn 'lieve buurvrouw' de trap af met haar hondje dat ze snel moest uitlaten. Even elkaars handen geschud als kennismaking en wij maakten benen.

Ik heb die dag veel gezien én gekocht! In de eerste de beste winkelstraat was het al raak. Voor The Kids kocht ik pantoffels in de vorm van Hollandse klompen en bekeek de verdere kitscherigheid die blijkbaar bij de toeristen erg in trek is. Aan de overkant zag ik aan een kledingrek een bodywarmer van nepbont. Een bodywarmer heb ik nog niet en misschien kan het me van pas komen in Canada. Het zat als gegoten en ook de prijs maakte me blij: eur. 10,00. Ietsje verder bleef ik treuzelen bij een zaak die kaarten verkocht. 'Waarnemen', dacht ik, want zowel m'n middelste broertje als mijn schone zus worden op 16 maart beiden 60 jaar.

Peter bleef foto's schieten; nogmaals Valkenburg is heel bezienswaardig en voor zijn fotohobby erg aantrekkelijk. Zo ontdekten we op een gevel van een nog in gebruik zijnde gebouw het woord PTT...misschien dat het jullie in het buitenland niets zegt hoor, maar deze naam is allang vervangen/vervallen. Nu heet het postkantoor TNT en die naam doet me denken aan een springstof.

We wandelen in een soort tuin, passeerden heel veel Kerken en ik had graag een kaarsje willen branden.

Ja, de beroemde kalkformaties wilde ik ook graag zien die ik vanuit m'n serre heb bewonderd. Of het zo moest zijn, Peter had net kaartjes gekocht voor een rondtoer per 'trein', we waren de laatste passagiers die konden instappen en dus niet hoefden te wachten.

Deze catacomben zijn met mensenhanden gegraven en hebben in de oorlog gediend als schuilkelder.

Bij elke nis is precies aangegeven hoeveel mensen die kon bevatten. Verder prachtige wandschilderingen, gemaakt van koolstofkrijt en dus heel kwetsbaar. We zaten op een gegeven moment 10 meter onder de grond. Ik benijdde de mensen niet die per voet deze tocht hebben gemaakt, want dat kon ook.

Peter maakte op goed geluk foto's, want met tussenpozen werd het treintje heel kort stilgezet om de muurschilderingen goed te bekijken. Als apotheose, bijna bij de uitgang, werd het licht uitgemaakt van het treintje. Het was plots pikgedonker.....

Op naar een terrasje, in de zon en uit de wind. Onmiddellijk ging mijn mobieltje af en/of sms. Ik had het er maar druk mee.

Allemaal verjaardagwensen! Ook mijn hulp Ilze belde en bood aan om naar Turkije te kijken. Nou dat stelde me gerust, want inwendig heb ik toch steeds aan mijn kat gedacht zo alleen in huis.

Verder ging de voettocht, bruggetjes over snel stromend water. We passeerden per ongeluk ook het aanbevolen restaurant Gaudi die mijn zusje Marjolein had aanbevolen. Het zag er aantrekkelijk uit en die avond gingen we lekker op z'n Spaans....

Peter wilde persé naar het stationsgebouw, want dat is de oudste nog in gebruik zijnde gebouw in Nederland.

Op de terugweg zag ik een beeldig colbertje voor maar eur. 10,00 aan een rek hangen. Alweer zat het als gegoten en heel hulpvaardig werd me nog een kledingstuk aangereikt die ik mooi kan gebruiken op de jurk die ik van plan ben aan te trekken op de

SSV fuif. Hoewel de prijs eerst bijna eur. 70,00 aangaf en ik riep dat ik niet van plan was dat neer te tellen, kreeg ik die ook mee voor eur. 10,00. Uiteindelijk, laten we ff eerlijk zijn luitjes, heb ik geen doorsneemaat en mogen ze blij zijn met zo'n klant als ik.

Door de nachtelijke intermezzo was ik doodop en verlangde naar m'n siësta.

Peter is daarna zelf op pad gegaan en bij het zien van de foto's heb ik spijt al die mooie plekjes niet met eigen ogen te hebben kunnen zien. Ik kan ze jullie niet allemaal laten presenteren, want dan wordt het een soort fotoreportage.....

's Avonds me feestelijk aangekleed en ik heb gesmuld in restaurant Gaudi.

De volgende dag was het inpakken, wegwezen....ook vroeg dus gezien de inchecktijd.

Peter wilde dolgraag nog naar Antwerpen, Keulen.....plaatsen vlakbij Valkenburg enne ik, ik wilde maar één ding, terug naar huis.

The party was over.....

Mila